

del af finanslovaftalen er, at der kommer et ændringsforslag, som betyder, at afgiften på engangsemballage i 2001 kommer til at yde et ekstrabidrag på 40 mio. kr. Det synes jeg bør nævnes her under førstebehandlingen, hvis nogle skulle have overset det.

Jeg takker det flertal, som har taget venligt imod lovforslaget.

Jeg skal opfordre det mindretal, som måtte have miljøincitamenter, til sammen med os andre at prøve at vurdere, om man skal stille så stærke krav, at man aldrig kan tage et skridt i den rigtige retning. Eller er det bare, fordi man ikke vil være med til at betale regningen for de udgifter, man bestiller? Det er jeg en gang imellem i tvivl om. Men tak til flertallet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FR):

Jeg sad og blev helt rørt, da jeg hørte ministeren fortælle om, når man kommer hjem fra supermarkedet med al den her emballage. Nu er det ikke os alle sammen, der har en ministerbil. Vi, der benytter bus og cykel, fordi det er sundt og samfundsfornuftigt, har altså behov for, at tingene er emballerede, sådan at varerne, når vi kommer hjem med dem, ikke er gået i stykker, og derfor er transportemballage altså ikke bare noget, der er unødigt.

Når vi så har pillet transportemballagen af, er spørgsmålet til ministeren: Hvorfor skal den transportemballage så ikke være kompostérbar, sådan at vi i stedet for at smide den i skraldespanden kan smide den i vores kompostbeholder?

Hvis ministeren påstår, det er Danmark, der går foran, og det er nyskabelse, og det er nytænkning osv., vil ministeren så ikke godt fortælle, hvor det så er, de komposterbare emballager er hjemlet i loven?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager lige ordet for at anerkende, at skatteministeren siger, at det her ikke bare er et miljøforslag, det er også et forslag, der er nødvendigt for at få næste års finanslov til at hænge sammen, simpelt hen for at få det ekstraprovenu ind, der er med til at få finansloven til at hænge sammen.

Og så vil jeg bare sige, at for Dansk Folkeparti er det altså ikke sådan, at man kun kan føre en økonomisk ansvarlig politik, hvis man hæver skatter og afgifter. Vi har fuld forståelse for, at når man finder nye udgifter, så skal man også

finde indtægter eller – og det er så et ukendt ord for skatteministeren – besparelser.

Vi føler faktisk, man ved en langt strengere prioritering af de offentlige udgifter sagtens kan føre en sund, økonomisk ansvarlig politik uden automatisk at skulle hæve skatter og afgifter, hver eneste gang man finder en ny udgift, som skatteministeren er talsmand for.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Skatteministeren finder de store ord frem i dag: et historisk forslag. Ja, det kan godt være, men jeg vil godt garantere skatteministeren, at det ikke vil gå over i historien, for det her forslag, og det var skatteministeren også i en vis udstrækning inde på, vil ikke leve ret længe, for enten vil det blive overhalet af virkeligheden, eller også er man blevet meget, meget klogere, så man finder på noget, der kan anvendes i praksis i større udstrækning end det, man er kommet frem til.

Men jeg vil godt spørge skatteministeren: Hvorfor har man fra Miljøstyrelsens side ikke været villig til at inddrage eksterne specialister til at vurdere det udspil, som Miljøstyrelsen er kommet med? Hvorfor har der ikke været mulighed for eller tid til at sende forslaget ud til høring i testpanelet? Hvorfor skulle det gå så stærkt? Var det, fordi der skulle 100 mio. kr. på bordet med det her forslag?

Og så bliver jeg nødt til at rette skatteministeren. Skatteministeren kom til at sige, at lovforslaget fra Skatteministeriet blev udsendt efterfølgende, altså efter høringsfristen på Miljøstyrelsens udspil. Det er ikke korrekt. Lovforslaget fra skatteministeren kom ud, inden høringsfristen på Miljøstyrelsens vurdering om et nyt indeks var afsluttet.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg bemærkede, at skatteministeren sagde, det var en historisk dag, et historisk forslag. Nu kan man jo diskutere, hvad det kunne betyde.

Jeg ville da være glad, hvis det skulle betyde, at vi nu for anden gang så et forslag til emballage, som måtte ændres totalt, fordi det ikke helt virkede, som man ønskede. Dette siger jeg, fordi ministeren jo gav tilsagn om, at man meget gerne ville indgå i et tæt samarbejde med industrien og de berørte parter om, hvordan forslaget skulle udformes, nøjagtig ligesom man gjorde sidste gang.